

behandlingsstedernes praksis med hensyn til ordination af metadon.

Sundhedsstyrelsen har i denne sammenhæng oplyst, at den er ved at nedsætte en arbejdsgruppe til udarbejdelse af faglige retningslinjer, som styrelsen vil fastsætte efter lægelovens § 5 F, stk. 3. Styrelsen er enig i, at det er hensigtsmæssigt fortsat at kunne følge udviklingen i antallet af personer, der behandles med metadon, og ambulatoriepraksis m.v. og har peget på det nærliggende i, at arbejdsgruppen også undersøger dette spørgsmål.

Jeg har i forlængelse heraf bedt Sundhedsstyrelsen sikre, at arbejdsgruppen går så hurtigt i gang hermed, at der vil kunne foreligge en udformning af den fremtidige overvågning af forbruget af metadon for enkeltpersoner i god tid, inden loven om lægelig behandling for stofmisbrug træder i kraft.

Spm. nr. S 1814

Til sundhedsministeren (31/5 95) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren definere, hvad en stofmisbruger er, og om en patient f.eks. er stofmisbruger, hvis vedkommende modtager Stesolid, og vil ministeren oplyse, hvem der skal definere, om en patient er stofmisbruger?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 1747 af 23. maj 1995 vedrørende stofmisbrugerens henvendelse til speciallægen.

Svar (8/6 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til den sundhedsfaglige definition. I denne henseende kan en stofmisbruger karakteriseres som en person, der indtager euforiserende stoffer i et omfang, der indebærer nærliggende fare for legemlige skader, psykiske skader eller adfærdsmæssige forstyrrelser, herunder sociale følgeskader.

Det er ikke muligt at angive faste kvantitative grænser mellem forbrug og misbrug. Hvornår et forbrug bliver til et misbrug, må afgøres ud fra en samlet faglig vurdering i det enkelte tilfælde.

En stor del af misbrugergruppen har i øvrigt et sammensat misbrug, som kan omfatte forskellige stoffer, herunder afhængighedsskabende lægemidler, f.eks. Stesolid, andre euforiserende stoffer, f.eks. heroin samt alkohol. En stofmisbruger kan således ikke alene defineres ud fra, hvilke stoffer vedkommende indtager.

Om en person kan karakteriseres som stofmisbruger, må basere sig på en individuel vurdering, der udøves af fagpersoner, der har konkret kendskab til den pågældende person.

Spm. nr. S 1845

Til sundhedsministeren (6/6 95) af:

Tove Fergo (V):

»Hvad er de samlede udgifter til direktørlønningerne i Hovedstadens Sygehusfællesskab, og vil ministeren udlevere de i referaterne fra Hovedstadens Sygehusfællesskabs bestyrelsesmøde omtalte notater?«

Begrundelse

Da Hovedstadens Sygehusfællesskab er en offentlig myndighed og som sådan omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven, kan det ikke være noget problem at give de ønskede oplysninger.

Svar (22/6 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Som oplyst i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1118 den 15. marts består direktionen for den centrale HS-forvaltning af fire direktører.

De fire direktører er, som jeg samtidig oplyste i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1119, ansat på individuelle åremålskontrakter.

Offentliggørelse af oplysninger om de samlede udgifter til aflønning af HS-direktionen vil indebære en angivelse af niveauet for aflønningen af de pågældende stillinger. Oplysninger af den karakter vil uundgåeligt betyde en svæk-